Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Can Joanet

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Serrat de l'Ocata. Polígon 1, parcel·la 7
Alçada:	649

Coordenades:

Latitud:	41.69953
Longitud:	2.24422
UTM Est (X):	437114
UTM Nord (Y):	4616692

Classificació

Número de fitxa	08005 - 94
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval
Segle	XIV
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Té una biga interna corcada i la llar de foc està en molt mal estat.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg de masies de l'Ametlla del Vallès
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08005A001000070000LO
Autoria de la fitxa	Alfons Cosculluela Ballerini, Jordi Puig Roca i Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dc., 08/08/2007 - 02:00

Descripció

Masia de tipologia 2 segons Danès, és a dir, amb una teulada de dues vessants. La referència més antiga trobada a l'edificació data de 1612 i correspon a la masia de Can Simó, casa adossada a Can Joanet. De ben segur la masia és anterior, segle XV o segle XIV. Actualment, primera residència de 2 plantes. Façana i mur de pedra de la zona amb rejuntament de calç i cantoneres de pedra de majors dimensions i amb alguna pedra treballada. 5 finestres i 1 porta amb brancals de pedra sorrenca. Les parets interiors són fetes amb pedra i calç. Destaca el balcó corregut i la galeria de la casa, probablement del principis de segle XX. Sostres d'embigat de fusta, cairons i rajols. Teulada amb bigues de fusta i aïllament de canya sota teula catalana. Destaca el rellotge de sol de la façana de pedra treballada. Cal fer esment de l'era de la casa que es de gran bellesa i singularitat ja que resta elevada per la inclinació del terreny.
Masia original és el cos dret de la masia que correspon a Can Simó Petit. Les posteriors reformes es van realitzar de dreta a esquerra, entre les que destaca la de 1701, any de la crema del Santuari de Puiggraciós, fet que de ben segur va proporcionar les primeres matèries necessàries com per poder-la realitzar. La part pertanyent a Can Simó, es trobava en runes i no va ser fins el 1990 quan va ser reconstruïda, època on es va arreglar la teulada.
Ocupació en planta (m2): cos central 227 m2 + annexos 198'8 m2 (Inclòs Can Simó).
Edificacions annexes: Coberts adossats a la casa principal que segueixen el mateix pendent de la teulada. Ambdós coberts són d'ús agroalimentari (198,8m2).

Observacions:

Infraestructures agràries:
- La cisterna subterrània situada a l'interior de la casa, destinada a conservar potable l'aigua de pluja. Tot i no haver pogut accedir al seu interior, des de l'exterior es pot apreciar que és de planta quadrada i té una volta, feta de pedres de la zona rejuntades amb morter de calç.
- Mina i safareig (vegeu fitxa 193).
- Murs de pedra seca (vegeu fitxa 179).

Història

Espai de la muntanya mitja catalana caracteritzada per forts desnivells, sòls pobres i rocosos i una vegetació mediterrània de soleia (pins i alzines). L'antropització de l'espai va condicionar un tipus d'assentament adaptat a aquests factors i caracteritzat per l'aterrassament (feixes), dedicades principalment i fins a finals del segle XIX a la vinya i cultius de secà. Aquest entorn i la limitada disponibilitat d'aigua i de sòl són els modeladors d'una estructura social caracteritzada per una economia agrària de subsistència i un petita activitat d'explotació de la pedra, un caràcter més aviat tancat de la població, una tipologia constructiva austera que compensà l'aïllament i la manca de recursos amb l'agrupament en dos centres de poder: entorn de la masia de Puigllonell i de la de Can Ciurans. Els centres espirituals de referència eren Puiggraciós i St. Bartomeu.

Bibliografia

COSCULLUELA BALLERINI, A. Et. al. (2005). Catàleg de masies en sòl no urbanitzable de l'Ametlla del Vallès. Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

